

Kyrkans musikrum -

För drygt ett år sedan diskuterade vi i styrelsen hur vi kan bredda församlingens ungdomsarbete och om vi kunde hitta flera sätt att nå ungdomar utanför kyrkan.

Musiken är något som vi bedömer som väldigt viktigt att satsa på i alla dess former och efter en del diskuterande dök idén upp om att förvandla det gamla pingisrummet till ett **musikrum för musikgrupper att öva i**. Dels kunde rummet användas för ungdomar som redan finns i kyrkan och dels locka nya ungdomar till kyrkan. Ett samarbete med kommunens ungdomsverksamhet var något som vi såg som en möjlighet.

Samarbetet med kommunen

Jag själv tillsammans med Staffan Jernberg uppdrogs att ta tag i idén med fullt mandat från styrelsen och SMUs ungdomsråd. Vi bildade en **projektgrupp** som initialt bestod av mig och Staffan, Veronica Loell, som är kassör för SMU samt några ungdomar i kyrkan. Vi hade ett nära samarbete med Fastighetsrådets Willis Tiger, Ingvar Nylén, Bosse Olofsson och Günther Wohlfeil. En budget sattes upp och vi började dra upp olika riktlinjer för hur rummet skulle ljudisolerats och förses med olika typer av förstärkare för sång och musik.

Ingvar Nylén lade ner mycket arbete på att hitta förslag på ljuddämpande material på vägg och i tak. Parallellt började arbetet med att hitta finansiä-

rer för byggmaterialet till rummet. Pastor Göran Bondesson inledde en dialog med kommunen. Tyvärr fanns förvånande nog inget intresse från kommunen vid det tillfället trots att man hade brist på fungerande replokaler. Vi beslutade då att lägga frågan på is och ta upp diskussionen med kommunen vid ett senare tillfälle.

Men det nekande svaret från kommunen ändrade inte på SMUs och församlingens satsning på musikrummet. Arbetet fortsatte oförändrat.

Projektet tar form

Under de första månaderna fick musikrumsprojektet ett stort antal **frivilliga gåvor** främst i form av pengar men också en hel del möbler för att inreda rummet med. Kostnadsbudgeten beräknades till drygt 50 000 kr som skulle täcka framförallt byggnadsmaterialet och övrig utrustning i lokalen. Ganska snabbt och med Guds försyn hade vi cirka 30 000 kr i kassan så vi kunde på börja själva byggnationen. Men vi insåg i projektgruppen att vi behövde en **konstruktör** för arbete och alla detaljlösningar. Och vem kunde vara bättre för jobbet än **Hendrik Vare**. Efter semestern 2010 drog arbetet igång. Ritningar togs fram, material handlades in, jag och Staffan, Vito, André, Simon, Ellen, Tobbe med flera besökte några musikaffärer som säljer ljudutrustning. Beställningar gjordes och snart drog arbetet igång med att iordningställa rummet. Under många kvällar hela hösten och vintern lös flitens lampa i det lilla pingisrummet. De som flitigast syntes i de lilla rummet var projektledaren Hendrik tillsammans med byggubbarna Svante,

framväxt och framtid

Staffan, Göran N och Jan Hermansson med stöd från ungdomarna i församlingen. Fastighetsrådet gjorde också ett kanonjobb med bland annat byggstädningen.

Förstklassig studio

Lagom till Valborg i år stod det nya ljudrummet i princip klart så när som på några små detaljer. Rummet är nu utrustat med en proffsig ljudanläggning med mixerbord, digitala trummor, förstärkare m m. En kombination av kunnande och lite tur gjorde att akustiken i musikrummet är att jämföra med den bästa inspelningsstudion. Det finns nästan **inget eko** i lokalen och den effektiva **ljuddämpningen** innebär också att väldigt lite ljud läcker ut till andra lokaler i kyrkan. Om ni har vägarna förbi rekommenderar jag att ni går in och **testar akustiken**.

Till slut vill jag bara tillägga att arbetet med musikrummet har varit mycket inspirerande på många sätt och vis. Vi föräldrar som arbetat med bygget har rent ut sagt haft väldigt kul och det var mycket inspirerande att se musikrummet växa fram. Jag tror att musikrummet kommer att bli en viktig del i vårt arbete att nå ut till ungdomar i Upplands Väsby. Att dels ge dem en lokal där de kan utöva sin musik och dels hitta **mötestillfällen** med ungdomarna där vi som församlingen får möjlighet att berätta vad den kristna tron har att erbjuda dem. Som kyrka i en modern tid måste vi verka för att hitta fler **vägar för vår evangelisation**. Musikrummet är bra exempel på detta.

Jan Hermansson

När jag vandrade runt i korridorerna på min grundskola, var jag förvånad över hur få som var intresserade av att göra musik. Inte förrän i gymnasiet började intresset att ta fart. Plötsligt gick jag i en klass där flera spelade i band. Musikintresset började nu florerera och jag går då inte i något uttalat musikorienterat gymnasium heller.

Med den insikten, efter att ha hållit i två spelningar (ett evenemang jag kallar Hålligång) där flera band fått lira i Viby-skolan, var det ganska givet att behovet av en plats att öva var stort. Därför ser jag och säkerligen många med mig ett nytt musikrum som en enorm tillgång, kanske framför allt i Väsby där många band är aktiva. Att replokaler ofta är sammankopplade med kyrkan är en vanlig "trend" och många ungdomar, även icketroende, vänder sig till kyrkornas replokaler, något som jag tror kan stärka kyrkans relationer till ungdomar och förhoppningsvis göra kyrkan till något betydligt mindre främmande för någon som kanske är uppväxt utan tro.

Den absolut vanligaste genren bland banden som spelar är tung hårdrock, en genre som kanske inte allra mest kopplas till en tro på Gud. Dock tycker jag att vi kommit tillräckligt långt i vår tid för att se alla musikstilar som en variation på melodier och olika sätt att uttrycka sig på. Vad jag tror är att detta musikrum kan öppna upp dörrarna för olika människor: att ha kul, respektera varandra och spela musik. Att vi med musikrummet tagit ytterligare ett steg mot missionskyrkans framtid och kanske ett förnyande av kyrkmusiken. Från tjuvande orglar till galna elgitarrer, vem vet?

Vitor Hermansson